

10. Abraham vertrouwt op God

Er was nu blijdschap en vrede in de tent van Abraham en Sara. God had zijn belofte vervuld. Izaäk, de jongen waaruit een groot volk zou ontstaan, was geboren. Dankbaar en trots zagen zijn ouders hem opgroeien. Hagar en Ismaël woonden nu ergens anders. Er was geen ruzie en jaloezies meer. Er leken helemaal geen problemen meer te zijn.

Maar op een dag gebeurde er iets dat geen van hen had verwacht. God zei tegen Abraham: 'Roep je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Izaäk, en ga met hem naar het gebied waarin de Moria ligt. Daar moet je hem offeren op een berg die ik je wijzen zal'. Abraham kon het niet begrijpen. Dit kon God toch niet van hem vragen? Hoe moest hij dat aan Sara vertellen? Hij kon het niet, dit was te zwaar. Maar toen dacht hij aan wat God had beloofd. De verlosser zou uit Izaäk geboren worden! Die belofte zou zeker vervuld worden, want wat God gezegd heeft gebeurt altijd. Hoe zou God dat dan doen? Dat wist Abraham niet. Eén ding wist hij zeker: God had gezegd 'Ik ben God de Ontzagwekkende'. Hij geloofde dat God wonderen kon doen. Er was maar één mogelijkheid: als hij Izaäk zou offeren, moest God hem weer uit de dood opwekken. Hoeveel vragen hij ook had, hij zou doen wat God van hem vroeg.

Zo ging hij op weg naar de Moria. Bij de berg aangekomen, mochten de knechten niet verder mee. Alleen vader en zoon gingen verder. Wel had Abraham tegen de knechten gezegd: 'Wij komen terug'. Hij vertelde er dus helemaal op dat Izaäk ook weer mee terug zou gaan. Ook Izaäk merkte dat het dit keer heel anders was. Ze hadden geen offerdier bij zich. Zijn vader was zo stil. 'Vader?' vroeg hij. Abraham wist welke vraag er komen ging. 'Wat wil je me zeggen mijn jongen?' Ja, toen kwam die vraag: 'We hebben wel, vuur en hout en een mes, maar waar is het offerlam?' Wat moest Abraham nu zeggen? Izaäk, jij bent het offer? Nee dat deed hij niet. Hij vertelde het Izaäk nog niet. Hij antwoordde: 'God zal zich zelf van een offerlam voorzien, mijn jongen'. En samen gingen zij zwijgend verder. Izaäk dacht na over de woorden van zijn vader. Die bedoelde iets bijzonders. Maar wat zou dan het offer zijn? Dat lees je de volgende keer.